

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.15

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse. (Formålsbestemmelse, præcisering af lovbestemmelser, forenkling af klageadgang, berigtigelse af ulovlige forhold m.v.). Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen). (Fremsat 25/1 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kurt Kirkegaard (V):

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række justeringer og præciseringer af kystbeskyttelsesloven, og baggrunden for forslaget er de hidtil gjorte erfaringer samt den praksis, der er udviklet med administrative love.

Kystbeskyttelsesloven har i dag ikke nogen egentlig formålsbestemmelse. I administrationen af loven har Kystdirektoratet derfor udviklet en praksis, men så vel amterne som grundjerne har givet udtryk for tvivl om, hvordan loven skal administreres. Derfor foreslås det, at der i loven indsættes en formålsparagraf, der be-

skriver den eksisterende kystbeskyttelsespraksis.

I juni 2005 blev det besluttet at overføre amtsrådenes kompetence i kystbeskyttelsessager til kommunalbestyrelserne, og i forbindelse med kommunalbestyrelsernes overtagelse af opgaverne er det fundet hensigtsmæssigt at forenkle procedurer og beslutninger om gennemførelse af kystbeskyttelse ud for hver enkelt ejendom. Desuden præciseres det, at kystbeskyttelsesforanstaltninger kan være placeret på så vel land som søterritoriet, efter at der har været rejst tvivl herom af flere grundejere. Det vil fortsat være et grundlæggende princip, at det er ejeren af en ejendom, som opnår beskyttelse ved etablering af et anlæg, og at der skal tages initiativ til at etablere anlæg og afholdes udgifter til deres drift og vedligeholdelse.

Ligeledes har kommuner og borgere rejst spørgsmålet om hjemmelgrundlaget for den eksisterende praksis om afgivelse af tilladelse til etablering af anlæg på søterritoriet. Derfor er bestemmelserne om transport- og energiministerens højhedsret blevet indskrevet i loven, og forslaget fjerner desuden tvivlen om, hvilke typer afgørelser der kan indklages til ministeren, ligesom klagegangen effektiviseres.

Det foreslås i forslaget, at myndighederne i modsætning til i dag kan påbyde den til enhver tid værende ejer af en enkelt ejendom at afhjælpe ulovlige forhold ved kystbeskyttelsesforanstaltninger, selv om ejeren ikke har etableret dem.

Vedrørende hurtigfærger tydeliggøres Kystdirektoratets kompetence til at fastsætte nærmere vilkår for sejlads af hensyn til beskyttelse af kysterne og sikring af diger og anlæg på søterritoriet. Der indsættes tillige en straffebestemmelse for overtrædelse af de stillede vilkår, ligesom tilfældet er i de bestemmelser om hurtigfærger, som Skov- og Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen administrerer, og endelig ændres bestemmelserne angående færdsel i forbindelse med foranstaltninger til kystbeskyttelse og valg af bestyrelse til digelav.

Der er tale om et lovforslag, der foretager nogle praktiske og nødvendige justeringer og præciseringer af kystbeskyttelsesloven, og Venstre bakker naturligvis forslaget op.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I lovforslaget er der en bestemmelse om, at ulovlige kystsikringsanlæg kan fjernes fra og med

lovforslagets ikrafttrædelsesdato. Men der er jo nogle anlæg, som eksisterede før den dato, og hvordan forholder ordføreren sig til eventuelt at tage med i forslaget, at man i et eller andet omfang også kan fjerne dem?

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Kurt Kirkegaard (V):

Det må jo være sådan, at de problemstillinger, der er i forbindelse med anlæg langs kysten, naturligvis skal tages op og indarbejdes i den nye lovgivning.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Ja, og hvordan forholder ordføreren sig til den problemstilling, om forslaget kunne udvides til også at fjerne nogle af fortidens synder?

(Kort bemærkning).

Kurt Kirkegaard (V):

I denne sammenhæng må det være sådan, at pligten påhviler den, som til enhver tid er ejer af grunden, sådan som det har været tidligere. Lovforslaget er kun en præcisering, så det vil jo ikke ændre noget på, hvordan tingene skal håndteres. Som det har været tidligere, er det ejeren af grundstykket, der har ansvaret for at vedligeholde kystsikringen.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Jesper Kinch-Jensen.

Jesper Kinch-Jensen (S):

Også Socialdemokratiet støtter det fremsatte lovforslag, men vi har nogle kommentarer til det.

Vi synes, det er interessant, at formålet nu skrives direkte ind i loven. Som man kan se, er der mange forskellige formål og også mange forskellige interesser i forbindelse med kystsikring og kystbeskyttelse, som nu kommer direkte til udtryk i formålsparagraffen.

Det er klart, at der er et behov for kystbeskyttelse, og at området skal reguleres ved lov. Der skal tages økonomiske hensyn, og der skal være teknisk og miljømæssig kvalitet i den måde, hvorpå tingene udføres. Der ligger en interesse i at bevare og genoprette kystlandskaber, give naturen rimelig frie udfoldelsesmuligheder og

samtidig sikre den rekreative udnyttelse af kysten, sikre eksisterende adgangsforhold osv. osv.

Vi synes, det er godt at få alle disse forskellige formål indskrevet i loven, men det er klart, at når formålene er så forskellige, er der også forskellige interesser, der gør sig gældende, og det kan blive interessant at følge, hvordan det hele vil spænde af. I den forbindelse mener vi, det er vigtigt at sikre, at også de interesseorganisationer, som normalt vil have meget fokus på naturen, får mulighed for f.eks. at påklage eventuelle afgørelser og følge med i sagen på anden måde end ved at følge med i det, der må offentliggøres på Kystdirektoratets hjemmeside. Både Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening har anmodet om mulighed for at fremsætte øjeblikkelige kommentarer, og det spørgsmål synes vi der skal findes en løsning på, specielt hvis det, der lægges op til, er i strid med Århuskonventionen, sådan som Friluftsrådet mener. Vi synes, der skal kigges på det, og i den forbindelse vil vi godt bede Justitsministeriet om en udtalelse om, hvordan forholdet til den internationale konvention, som vi selvfølgelig skal overholde, er.

Vi synes, det er vigtigt, at alle disse forskellige hensyn skrives ind i loven, og vi synes også, det er godt, at der nu bliver mulighed for en rimelig hurtig og konkret sagsbehandling fra kommunens side, og at eventuelle klager skal have et retsligt grundlag. Her har man imødekommet Advokatrådet, men vi synes måske, der også skal være mulighed for, at personer, som sagen direkte vedrører, kan påklage andre ting i forbindelse med kystbeskyttelsesforanstaltninger. Jeg synes, det skal undersøges i udvalget, hvordan det eventuelt kan lade sig gøre, og det er i hvert fald noget, vi er interesserede i at kigge på.

Det sidste, jeg skal kommentere, er, at som Venstres ordfører også sagde, er det godt, at der nu bliver mulighed for at gribe fat i de nuværende grundejere, uanset hvem der har opført et grimt, skæmmende og ulovligt kystbeskyttelsesanlæg, og få forholdene bragt i orden – også for ejerens egen regning, hvis det ikke er muligt at få det bragt i orden ad anden vej og med ejerens frivillige medvirken. Det synes vi er en vigtig bestemmelse.

Med disse få kommentarer kan vi alt i alt støtte og tiltræde forslaget.

Walter Christophersen (DF):

Kystbeskyttelse er i vore nabolande Sverige, England, Tyskland og Holland en offentlig op-

gave, det vil sige, at det offentlige betaler kystbeskyttelsen samt vedligeholdelsen af bade-strande. I modsætning hertil er kystbeskyttelsen en privat opgave i Danmark i henhold til den nuværende kystbeskyttelseslov. Ud over de meget store ejendomsskatter og skat af herligheds-værdier betaler ejere af grunde, som er beliggende ud til havet, derfor også eventuelle kystsikringsomkostninger, og det er ikke en anstændig kystsikringspolitik, som kan fungere i praksis. Vi kan kun konstatere, at den nuværende kystbeskyttelseslov aldrig er kommet til at fungere på en forsvarlig måde.

Kl. 13.10

Kystbeskyttelsen i Ringkøbing Amt samt Skagen og Hjørring Kommuner er derfor endt som en offentlig opgave via finansloven efter nødråb fra lokalbefolkningen. I Skagen og Lønstrup betaler staten 50 pct., mens amt og kommune betaler hver 25 pct. af udgifterne, og i Ringkøbing Amt betaler staten 77 pct., mens amt og kommuner betaler de resterende 23 pct. I forbindelse med kommunalreformen nedlægges amterne den 1. januar 2007. Dermed bortfalder tilskuddene fra amterne, og derfor mener Dansk Folkeparti, at der skal findes nye løsninger på området.

Dansk Folkeparti mener, at der i forbindelse med revisionen af kystbeskyttelsesloven skal skabes lighed for loven, så alle danske kommuner stilles lige i henhold til loven. Det er nemlig de danske kommuner, som kommer til at administrere kystbeskyttelsen i Danmark efter den 1. januar 2007, og Dansk Folkeparti mener derfor, at kommunerne skal inddrages i revisionen af den nye kystbeskyttelseslov.

Der er i dag bred enighed blandt eksperter om, at hølfer og bølgebrydere skader kysterne langt mere, end de gavner, og derfor spurgte professor Hans Falk Burcharth den 25. november 2005 i Eigtveds Pakhus netop, hvordan man med den nye kystbeskyttelseslov ville sikre erstatning til nabogrundejerne, hvis Kystdirektoratet gav tilladelse til hølfer og bølgebrydere på stranden. Professor Burcharth har uddybet sine synspunkter i sit høringssvar af 2. januar 2006.

Skagen Innovation Center har i sit indlæg stillet forslag om, at loven direkte forbyder hølfer og bølgebrydere, idet disse konstruktioner øger strand- og kysterrosionen mere end den naturlige erosion. Forslaget fra SIC er vedlagt fotos, som dokumenterer dette. Ingeniørerne i Kystdirektoratet er i øvrigt enige i, at hårde konstruktioner skal begrænses mest muligt, og det fremgår af

en pressemeddelelse fra Kystdirektoratet, hvor ingeniør Thorsten Piontkowitz er citeret for at sige:

Jeg har mandag den 30. januar været på besigtigelse ved den jyske vestkyst og er ganske rystet over kystlinjens beskaffenhed.

Kystdirektoratet har nu sandfodret for mere end 1 mia. kr. i Ringkøbing Amt under anlægsbudgettet for de sidste 15 år, og det kan derfor undre, at havet var på vej ind gennem klitterne ved Søndervig, umiddelbart efter at sandfodringen var afsluttet i 2004. Som det fremgår af Kystdirektoratets erosionsregnskab på side 20 i Skagens Innovationscenters notat, er erosionen fra Nymindegab til Stenbjerg årligt 4,13 mio. m³, mens KDI årligt sandfodrer med 2,4 mio. m³ på Vestkysten, og effektiviteten er således minus 170 pct. pr. år efter en investering på ca. 80. mio. kr.

Rent samfundsøkonomisk er dette efter Dansk Folkepartis mening ikke tilfredsstillende, og nye kystbeskyttelsesmetoder skal derfor fremmes mest muligt uden yderligere akademiske diskussioner, bl.a. Skagen Innovation Centers tilbud på at stille 20 km til rådighed ved Søndervig, hvor man vil dokumentere, hvor store økonomiske besparelser der kan foretages på Vestkysten.

Kystdirektoratet har vist, at det ikke magter opgaven. Havet er nu på vej ind i klitterne efter en investering på 37 mio. kr. i årene 2004 og 2005. Der er meget, der tyder på, at Vestkysten kan sikres mere effektivt og miljøvenligt for mindre end det halve af, hvad det koster at sandfodre i dag, hvor effektiviteten er minus 170 pct. efter en årlig investering på ca. 80 mio. kr., og der er meget, som tyder på, at hele Danmark kan kystbeskyttes for de samme penge, som man tidligere har brugt på sandfodring i fem vestjyske kommuner med et meget ringe resultat. Dansk Folkeparti foreslår derfor, at der skabes lighed for loven, og at fordelingsnøglen bliver 75 pct. til staten, 15 pct. til kommunerne og 10 pct. til de private lodsejere, og Dansk Folkeparti ønsker endvidere, at Kystdirektoratet omstruktureres, så der skabes lige konkurrencevilkår i Danmark på kystbeskyttelsesområdet.

På det nuværende grundlag kan Dansk Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er jo ked af, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, men jeg synes, vi hørte noget

meget interessant, nemlig at Dansk Folkeparti mener, at udgifterne skal fordeles mellem staten, kommunerne og grundejerne.

Jeg vil godt høre, hvor man har tænkt sig at pengene skal komme fra. Vil man prøve at finde de midler, der skal til, på næste års finanslov? Man mener, at staten skal betale 75 pct., og at kommunerne skal betale 15 pct., var det vist, men jeg har altså en forventning om, at kommunerne vil DUT'es. Hvis vi laver lovgivning, som pålægger dem at betale noget, vil de komme og sige: Tak, så vil vi godt have en kompensation. Hvordan vil man løse det problem?

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Nu er det jo således, at det, vi taler om her, og det, der fremgår af min ordførertale, er, at der er en besparelse på op til 50 pct., og så taler vi altså om 40 mio. kr. pro anno, hvis vi tager de nye tiltag, som ligger på bordet nu. Sådan er det. Det vil sige, at det er en besparelse, vi taler om.

Men hvad der er mere vigtigt, er, at hvis vi forholder os til de 80 mio. kr., så kan vi jo sikre hele den danske kyst for de samme penge, og det er det, der er vores udgangspunkt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er meget fint, at man mener, der kan blive en besparelse. Det vil vi alle sammen være glade for, men nu er der jo lidt diskussion om SIC's metoder.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er: Der skal jo stadig væk findes nogle penge uanset besparelse eller ej. Vil man stille forslag til næste års finanslov om, at de penge skal på finansloven? Hvordan har man tænkt sig det her? Siden man stemmer imod det her og kommer med et helt konkret forslag, så vil jeg da godt høre, hvor de penge skal komme fra.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Såfremt der mod forventning skulle være behov for at skaffe penge via finansloven, vil Dansk Folkeparti arbejde for det, ja.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er netop fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det her lovforslag tilpasser lovgivningen efter den praksis, man har opbygget gennem tiderne, og samtidig forenkler det procedurerne for kommunernes kompetence og opgaver. Der er tale om mindre ændringer, som vi kan støtte i Det Konservative Folkeparti.

Indsættelsen af en formålsparagraf finder vi meget fornuftig, da man fra myndighedernes side herefter kan se, hvad formålet med kystbeskyttelsesloven er, og derefter holde sig til det, når man behandler ansøgninger om tilladelse til at gennemføre kystbeskyttelse. Det fremgår allerede i dag af bemærkningerne til forslaget til kystbeskyttelsesloven fra 1988, hvad formålet med kystbeskyttelsesloven er, men nu indsættes der så en egentlig formålsparagraf. Og det er ganske udmærket, synes vi, at man fra politisk hold tilkendegiver formålet.

Derudover sker der en ændring af kommunernes kompetence i forbindelse med kystbeskyttelsesforanstaltninger. Vi ændrede jo kystbeskyttelsesloven i juni 2005, så amternes nuværende kompetence på kystbeskyttelsesområdet blev overført til kommunerne som led i kommunalreformen med virkning fra den 1. januar 2007, og på baggrund af amternes erfaringer forenkler vi nu reglerne om høring og om det beslutningsgrundlag, der skal ligge til grund, inden ejerne af de berørte ejendomme indkaldes til et møde om sagen. Det mener vi Konservative er en god forenkling, der sikrer en hurtigere sagsbehandling til gavn for kystbeskyttelsen.

Desværre ser vi så også en række meget kreativt udførte kystbeskyttelsesforanstaltninger. Det vil sige, at der rundt omkring på vores kyster findes et stort antal ulovligt opførte anlæg, der ofte består af byggeaffald, betonklodser, eller hvad man nu måtte have til rådighed. Det ser grimt ud, og det lever ikke op til de krav, vi må have til en effektiv kystbeskyttelse, og derfor foreslås der nu en bestemmelse om, at man kan påbyde ejeren af en ejendom at bringe tingene i orden. Det er bestemt også en fornuftig ændring, som vi kan støtte.

Så vi kan faktisk støtte hele forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre. Det er Martin Lidegaard som den næste ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Nærværende lovforslag er jo et forholdsvis uskyldigt lovforslag, der ligger i forlængelse af

både kommunalreformen og flere drøftelser, vi har haft herinde, og vi går forholdsvis positivt ind i det samarbejde. Men lovforslaget har jo altså givet anledning, kan man sige, til en anden debat, som jeg sådan set synes er meget relevant at tage, og som vel kan deles i to.

Den ene del er meget lidenskabelig – man plejer jo at sige, at jernbanedriften er noget af det, der virkelig kan få sindene i kog ud over seksualdriften, men jeg skulle hilse og sige, at kystsikring åbenbart næsten kan følge med – og det er jo altså hele debatten om, hvilken kystsikringsmetode der er mest effektiv. Som Dansk Folkepartis ordfører var inde på, er det jo drænrørene over for sandfodringen, hvor det sidstnævnte har været den traditionelle metode.

Jeg vil gerne sige, at fra radikal side finder vi det ret svært at vurdere, hvem der har ret i den puniske krig, der har udviklet sig på området, men vi er nu ret overbeviste om, at de to sider måske med en vis fordel vil kunne samarbejde mere, end tilfældet er i dag, og at der er noget at hente i begge metoder også økonomisk, og derfor ville det da være herligt, hvis vi kan benytte anledningen med dette lovforslag til måske at få et lidt nærmere samarbejde mellem Kystdirektoratet og SIC om nogle af de her ting.

Kl. 13.20

Det andet er jo så diskussionen om, hvem der skal betale, og det ligger jo også i forlængelse af diskussionen om kommunalreformen: Er det de private grundejere, der skal betale, dem, der ligger helt ud til kysten? Er det de private grundejere, men også dem, der ligger lidt bag dem, der ligger helt ud til kysten? Er det kommunerne, er det amterne, er det staten osv.?

Det synes jeg faktisk også er en relevant diskussion at tage fra radikal side. Det siger jeg sådan lidt tonløst, for vi er ikke sikre på, at tingene skal laves om, men det er da klart, at efterhånden som klimaforandringerne sætter de danske kyster under et stadig mere voldsomt pres – og det er jo ikke længere et spørgsmål, om de gør det, men udelukkende hvor meget og hvornår vi kommer til at skulle lave ganske omfattende ændringer for at stå imod den stigende vandstand – bliver det selvfølgelig også aktuelt at spørge sig selv: Er det rimeligt, at det så til al evighed er de beboere, der bor længst ude ved kysterne, der på landets og nationens vegne skal holde stand mod vandet?

Det synes jeg er en diskussion, man bliver nødt til at tage, også selv om jeg er helt med på,

at herlighedsværdien ved at bo i sådanne huse er meget stor, og at man jo selvfølgelig, da man købte sit hus, havde været klar over den risiko, man tog, men i og med at naturgrundlaget jo forandrer sig ret markant i de kommende årtier, så bør vi måske også have en sådan principiel diskussion på et tidspunkt, og den vil vi gerne tage ikke kun under dette lovforslag, men altså også gerne senere.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Lovforslaget her om kystbeskyttelse er ikke et af de allerstørste. Vi har nogle tekniske bemærkninger til det.

Det er tilfredsstillende, at der kommer en decideret formålsparagraf. Man kan diskutere, hvordan den skal vægtes. Vi vil gerne have vægtet almenhedens adgang til kysterne højere i formålsparagraffen.

Så bliver der – og det vil vi spørge lidt nærmere ind til – lavet en indskrænkning i klageretten. Jeg kan ikke lige gennemskue alle begrundelserne for det, men ser man på det med øjne, som tænker natur og almenhedens adgang til kysterne, så ville det være rimeligt snarere at give en større klageadgang og også give ngo'er som Naturfredningsforeningen, Friluftsrådet og lignende en klageadgang som dem, der står lidt udenfor og kigger på det fra helikopterplanet.

Jeg har også set på bemyndigelsen – jeg spurgte også Venstres ordfører om det – til at fjerne ulovlige anlæg fra og med lovens ikrafttræden. Det kan godt være, det har en helt fornuftig grund, men er der styr på det, der ligger forude, altså de ulovligheder, der er der, er det noget, vi skal rydde op i, og var det noget, vi kunne bruge loven til? Det vil jeg spørge ministeren om.

Nu har den radikale ordfører talt om den puniske krig og sådan noget, og det er nok rigtigt, at det er deromkring, vi er henne i diskussionen af metoder til kystsikring. Set umiddelbart uden at have en dyb teknisk indsigt i det er der altså noget i de alternative metoder, som virkelig er værd at overveje, og selv om det er en punisk krig, selv om det er lidt uigennemskueligt, så bør vi gå ind i det. Faktisk ser det ud, som om der både er større effektivitet og penge at spare. Så hvis vi kunne gå ind og vægte det, så er vi meget nysgerrige på at få lidt bund i det.

Kl. 13.25

Med hensyn til betalingen tror vi også, at der er nogle aspekter, som gør, at vi faktisk nok vil få større kystsikringsproblemer, og dermed bliver det i højere grad en samfundsopgave. Men der er helt klart nogle steder på de lidt mere stille kyster, hvor der er nogle meget attraktive kystbeliggenheder, og hvor der er nogle, der har rigtig mange penge og rigtig meget råd, og det er nok ikke lige der, vi skal gå ind. Så det er ikke sikkert, det bare skal være en fuldstændig gennemsnitlig ens ret for alle kommuner; man kunne godt forestille sig en forskellighed der.

Men vi går positivt ind i lovforslaget og håber at få opklaret nogle af de ting her.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja tak. Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Kystbeskyttelsesloven skal ændres, og det skal den bl.a. som følge af kommunalreformen.

I Enhedslisten mener vi som udgangspunkt, at det er godt, at kommunerne er med til at lave kystbeskyttelse, men reformen får den effekt, at den enkelte kommune i forhold til amtet får færre ressourcer til at klare opgaven. Forvaltningen af kysten bliver splittet op mellem flere myndigheder, og det giver altså en risiko for uens praksis og en mangel på sammenhæng. Det er en klar fare ved det her.

Faren for, at al forvaltning af kysterne fremover vil tage udgangspunkt i andre interesser end dem, der er foreslået som lovens formål, nemlig lokale erhvervsinteresser, er også større, når kommunerne overtager forvaltningen.

Derfor er det meget væsentligt, og det vil jeg gerne understrege, at lovens formål understreger, at kysten er natur, som skal beskyttes som natur, fordi kysterne er noget helt unikt, og det er unikt, at vi i Danmark har så lange sammenhængende, smukke kyststrækninger og samtidig har så mange forskellige typer af kystnatur, og det gør altså de danske kyster til noget helt særligt.

Derfor har vi også en forpligtelse til at tage vare om de her kyster, kystlandskaberne og søterritorierne ud for kysten. Vi har en forpligtelse til at sikre, at natur bliver bevaret, og vi skal samtidig bevare den levende kyst med den dynamik, der indimellem fører til store forandringer.

Derfor er det også Enhedslistens ønske i forbindelse med det udvalgsarbejde, der skal være, at loven i højere grad skal vægte kysterne som et

naturelement frem for vigtigheden af at beskytte en bestemt ejendom.

Danmarks Naturfredningsforening har i den her sammenhæng fremsat nogle forslag om at ændre vægtingen i formålsparagraffen, således at det i højere grad præciseres, at der skal lægges vægt på naturbeskyttelse, og at kystbeskyttelsen får et så lidt indgribende omfang som muligt og kun sættes i værk, når væsentlige samfundsmæssige hensyn taler for det.

I Enhedslisten vil vi godt tale for en sådan vægtning af forslaget.

Jeg vil gerne sige noget pænt om det her forslag, og det er, at det er godt, at man nu vil tage fat på ulovlige anlæg. Men jeg finder det også væsentligt, at muligheden for at pålægge en ejer at rydde op i forhold til gamle synder, er noget, som bliver omfattet af lovforslaget – det er også noget, hr. Poul Henrik Hedeboe har nævnt i løbet af debatten – for sådan, som det ligger nu, sender man jo i virkeligheden bare en regning videre til kommunen, og det synes jeg egentlig ikke er specielt rimeligt.

Var det noget, ministeren synes kunne være interessant at kigge på i forbindelse med udvalgsarbejdet? Det kunne jeg godt tænke mig en kommentar til.

Nogle af hørings svarene foreslår også en kystfond, og det synes jeg kunne være meget interessant at debattere nærmere.

I den forbindelse – og det er så mit andet spørgsmål – kunne jeg også godt tænke mig at vide, hvad ministeren har gjort sig af overvejelser der. Er det noget, man kunne forestille sig, og hvis man kunne forestille sig sådan en kystfond, som ligesom tager hånd om kysterne, sådan at der bliver en mere overordnet tilgang til problemstillingen, kunne man så indrette den på en bestemt måde? Er det noget, ministeren har gjort sig nogle overvejelser omkring?

Mange af hørings svarene peger også på, at kystbeskyttelsesloven ikke indeholder samme dialog med offentligheden, som andre anlægsarbejder kræver, og at det ikke er tydeligt, i hvilket omfang VVM-bestemmelser gælder for kystarbejder. Om det vil jeg også godt sige, at det er meget vigtigt for Enhedslisten, at vi får med i en ny kystbeskyttelseslov, at vi får en ordentlig dialog med offentligheden omkring anlægsarbejder, sådan at vi får nogle gode VVM-bestemmelser og nogle regler omkring det ind i det her.

Der er en ting, som ikke rigtig står i forslaget, og som man måske også kunne inddrage i sådan en debat, og det er hele debatten omkring klima-

forandringer. Det er jo sådan, at isen smelter på Nordpolen og havvandene stiger og den slags ting. Man kunne også inddrage i sådan en debat her, hvad man vil gøre ved det problem, for én ting er, at vi går og laver nogle regler for kystbeskyttelse lige nu og her, men hvis vi om 20 år står i en situation, hvor havvandstanden er steget gevaldigt, så kræver det jo nogle lidt andre løsninger på fremtidens problemer end de problemer, vi står over for i dag. Det kan også tale for en mere centraliseret tilgang til det her, hvor man måske i virkeligheden giver staten eller en kystbeskyttelsesfond – alt afhængigt af, hvilken måde den bliver indrettet på – en større rolle i forbindelse med at gribe det her overordnet an. Det drejer sig jo i sidste ende også ultimativt set om Danmarks grænser, så man kan spørge: Er det ikke noget, som kunne ligge på et statsligt niveau?

Kl. 13.30

Samlet set vil jeg sige, at vi faktisk er positive over for det her. Det er en forbedring, så vi er positivt indstillet over for det, men vi synes, at der er nogle ting, som faktisk kunne gøres endnu bedre i det her.

Jeg har stilet to spørgsmål, og dem kunne jeg godt tænke mig ministerens kommentarer til.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det ministeren, der har ordet.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Først og fremmest tak for den helt overvejende positive indstilling til forslaget.

Der var en, der sagde, at det ikke er et af de allerstørste lovforslag. Det er jo rigtigt, men det er også rigtigt, som bl.a. hr. Martin Lidegaard sagde, at det jo alligevel er noget, som næsten alle går meget op i. Det er faktisk et forslag, der virkelig giver et engagement hos folk, kan jeg høre, og derfor er det et ganske vigtigt forslag.

Det er også, synes jeg man må sige, med de mange emner, der er i forslaget, et forslag, som egner sig meget godt til udvalgsarbejde, for der er virkelig mange ting, man har mulighed for og forhåbentlig også lyst til at bore i, så vi kommer ind til sagens kerne i mange af de ting, der behandles i lovforslaget. Det er jo sådan en stor pakke, og det bliver det jo selvfølgelig, når det er noget, der ikke har været ændret siden 1988, altså i næsten 20 år. Så det synes jeg er spændende.

Inden jeg går i gang med min egentlige tale, vil jeg hæfte mig lidt ved det, hr. Walter Christophersen sagde. Hr. Walter Christophersens indlæg virkede på mig som et indlæg, der var præget af meget stærkt engagement, og både hos hr. Walter Christophersen og flere andre kom Skagen Innovation Center ind som noget, man tog stilling til under en eller anden form, eller i hvert fald nævnte, og det synes jeg der er god grund til.

Det er jo sådan med den slags ting, at det er fantastisk svært at bevise: Hvad virker, og hvad virker ikke? Hvor meget af den ændring, der sker eller ikke sker, skyldes naturen, og hvor meget skyldes nogle forskellige systemer: den ene eller den anden form for kystbeskyttelse?

Jeg kan sige, at jeg derfor for noget mere end et år siden gjorde det lidt usædvanlige, at jeg indkaldte ejeren af Skagen Innovation Center, Poul Jakobsen, til et møde i ministeriet; jeg tror endda, vi havde to. Vi indgik i hvert fald en aftale, hvor vi var enige om at lave et 3-årigt forsøg med såkaldte trykudligningsrør, sådan at vi havde en strækning, hvor vi satte rørene, og så havde vi en strækning, som mindede meget om den, og som man var enig om at udtage, så det var parallelt, for at få et forsøg, for det utilfredsstillende er, at ingen kan blive enige om, om det her virker eller ej, og jeg synes, vi har en forpligtelse til at finde ud af, om det virker eller ej.

Professor Burcharth, som er den ene af de to uvildige personer, har f.eks. netop beskrevet et forsøg for mig bekostet af Skagen Kommune og Nordjyllands Amt, hvor han skriver, at det ikke har nogen indvirkning. Men andre steder siger Burcharth at det har haft stor indvirkning.

Derfor har vi altså gjort det, at vi har lavet et 3-årigt forsøg, hvoraf det ene år er gået nu, og vi følger det altså ganske grundigt for at se: Har det en effekt? For hvis det her er en gylden metode, som kan redde en masse kyststrækninger, så skal vi selvfølgelig være åbne over for det. Modsætningsvis tror jeg også, alle kan forstå, at vi er nødt til at have et bevis for, om det virker, for vi taler jo om mange penge, når vi skal i gang med det her.

Så det ser jeg meget frem til, og jeg var glad for, at vi indgik en skriftlig aftale, hr. Jakobsen og jeg. Vi havde meget store diskussioner om det, for det er et meget, meget følelsesladet emne. Det minder på mange måder næsten om lukkeloven: Alle har et forhold til det. Det synes jeg er fantastisk godt. Det synes jeg også at den her debat er præget af.

Den er jo også præget af det, som hr. Martin Lidegaard sagde: Hvem skal betale? Der var også en, der spurgte – det var fra SF – om vi skal indføre andre måder at betale det på. Hr. Rune Lund spurgte også om det. Det vil jeg ikke forholde mig til, men henvise til høringssvarene; der er givet nogle høringssvar, som vi også har kommenteret.

Kl. 13.35

I det hele taget synes jeg, det her emne egner sig endnu bedre end de fleste andre ting til et rigtig grundigt udvalgsarbejde, og jeg ser frem til at besvare alle de spørgsmål, der kommer, og vil også komme i samråd, som udvalget ønsker, for at få belyst alt, hvad der ligger i det her lovforslag. Det er så mangfoldigt, at jeg ikke synes, der er grund til at tage stilling til de enkelte punkter bortset fra det, som hr. Walter Christophersen rejste om lige netop SIC-virksomheden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om krav til passagerrettigheder for togrejsende.

Af Poul Henrik Hedeboe (SF) m.fl.

(Fremsat 16/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Indledningsvis skal jeg slå fast, at regeringen ikke kan tilslutte sig det fremsatte forslag.

Jeg skal først og fremmest gøre opmærksom på det møde, jeg havde med Forbrugerrådet og

DSB, et møde, jeg selv tog initiativ til, den 20. december 2005, hvor vi lige præcis drøftede begrebet passagerrettigheder. Vi havde, og det har jeg ikke lagt skjul på, et meget godt og et meget konstruktivt møde.

Jeg deler Forbrugerrådets synspunkt: at der er behov for at stille krav til togoperatørerne om rettigheder for passagererne. Dette skal særligt ses i lyset af de mange forsinkelser – som jeg mere end nogen anden beklager – der var i 2005.

På mødet blev vi enige om, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at ændre lovgivningen for at forbedre passagerrettighederne. Hvorfor det? Det var det, Forbrugerrådet i første omgang ønskede, men som man så gik bort fra under vores samtale, og det skyldes ganske enkelt, at hvis vi laver det som en lov, så skal vi igennem et ret stort system, hvis vi vil ændre nogle detaljer i det. Derfor har vi altså været enige om, at kunne man lave en frivillig aftale – det vender jeg tilbage til – var det måske en bedre måde at gøre det på, og det er bl.a. derfor, vi siger nej.

I stedet bør man nemlig indføre nogle minimumsbestemmelser i Transport- og Energiministeriets kontrakter med togoperatørerne. Denne fremgangsmåde vil være smidig, den vil være meget mere smidig end en lovændring, idet man nemmere vil kunne ændre bestemmelserne.

I forbindelse med spørgsmålet om kompensation ved forsinkelser er jeg helt enig i, at man skal kunne få kompensation, hvis toget er forsinket. Det synes jeg er rimeligt.

Jeg har noteret mig, at Forbrugerrådet har været kritisk over for det forslag til en kompensationsordning, som DSB fremlagte præcis på det møde, jeg omtalte, i december måned, selv om de dengang udtrykte betydelig tilfredshed med det. Jeg nævnte før jul, og det holder jeg fast på, at jeg satser på, at vi får en kompensationsordning på plads fra den 1. juli i år. Det tror jeg kan lykkes. Det kræver selvfølgelig, at alle aktører deltager konstruktivt, men jeg har ikke grund til at tro andet.

I den forbindelse er det også vigtigt, at kompensationsordningerne ikke bliver så stramme, at det går ud over økonomien i togtrafikken. Så fremt staten gennem lovgivning pålægger togoperatørerne for stramme kompensationsregler, der betyder markant øgede udgifter for operatørerne, så skal statens kontrakt om betaling til operatørerne jo bare tilsvarende forøges. Hvis operatørernes udgifter til kompensation i større eller mindre grad betales af staten, vil det ikke